

Motion till riksdagen 2009/10:C383

av **Andreas Norlén och Finn Bengtsson (m)**

Ändring av utsökningsbalken

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en ändring av utsökningsbalken vad gäller s.k. bilmålvakter.

Motivering

På senare tid har problemet med ”bilmålvakter” uppmärksammats i media. Fenomenet innebär att en person låter registrera en ”målvakt” i bilregistret som ägare av sin bil. Sedan åker den verkliga ägaren runt och parkerar bilen på ett sådant sätt att han gång efter annan ådrar sig parkeringsböter och felparkeringsavgifter. Den registrerade ägaren/”målvakten” förfogar däremot aldrig över bilen.

Bilens ägare är ansvarig för parkeringsböter och felparkeringsavgifter. ”Målvakten” kan därför krävas på dessa belopp, men saknar typiskt sett pengar. Då kan Kronofogdemyndigheten bli inkopplad och utmätning av tillgångar kan ifrågakomma. ”Målvakten” har dock inga tillgångar – men vederbörande är registrerad ägare till bilen, som kan betinga ett visst värde.

Kronofogdemyndigheten kan därför antas vilja ta bilen i mät. Eftersom ”målvakten” typiskt sett aldrig kör bilen lär bilen dock inte påträffas hos ”målvakten” när kronofogden kommer på besök. Däremot kan det givetvis hända att bilen anträffas parkerad någonstans, där den verkliga ägaren har ställt den. Kan Kronofogdemyndigheten i den situationen utmäta bilen? Nej, det medger inte dagens lagstiftning.

I utsökningsbalken (UB) 4 kap 18 § 1 st stadgas följande: *”Gäldenären anses vara ägare till lös egendom som han har i sin besittning, om det ej framgår att egendomen tillhör annan.”* Motsatsvis får man sluta sig till att gäldenären inte anses vara ägare till lös egendom som han inte har i sin besittning. En bil som står parkerad ”på stan” och som någon annan person än gäldenären (”målvakten”) har nycklarna till anses därmed inte tillhöra gälde-

Fel! Okänt namn på

nären, även om gäldenären är registrerad som bilens ägare i bilregistret. Denna registrering medför nämligen inte ägandepresumtion.

Det motsatta gäller dock, enligt UB 4 kap 18 § 2 st, för sådan lös egendom som registrerat skepp och registrerat luftfartyg: ”I fråga om registrerat skepp eller registrerat luftfartyg gäller dock att egendomen anses tillhöra gäldenären, om denne är inskriven som ägare och det ej framgår att egendomen tillhör annan.”

Beträffande skepp och luftfartyg medför alltså registreringen ägandepresumtion. Om Kronofogdemyndigheten påträffar ett skepp, får skeppet tas i mät för den registrerade ägarens skulder, även om den registrerade ägaren inte har skeppet i sin besittning.

Enligt vår uppfattning borde UB 4 kap 18 § ändras så att även bilar omfattas av undantagsbestämmelsen i paragrafens andra stycke. Det vore en mycket enkel lagstiftningsoperation, som skulle göra det något enklare att bekämpa förekomsten av ”bilmålvakter”.

Om registreringen i bilregistret skulle medföra ägandepresumtion, skulle Kronofogdemyndigheten kunna ta en bil i mät för den registrerade ägarens skulder, t ex parkeringsskulder, även om bilen inte är i den registrerade ägarens besittning, utan exempelvis står parkerad ”på stan”. Om den verkliga ägaren skulle riskera att få sin bil utmätt till följd av stora parkeringsskulder, skulle han eller hon förmodligen i högre grad akta sig för att parkera fel.

Vi kan inte se några tydliga argument mot den av oss föreslagna ordningen, utan föreslår riksdagen att besluta om det ovan angivna tillkännagivandet.

Stockholm den 5 oktober 2009

Andreas Norlén (m)

Finn Bengtsson (m)